

ΑΠΟΨΕΙΣ

Αργύρης Αργυριάδης

Το σύνδρομο Αθνάρ;

12/03/2023 18:30

f FACEBOOK

t TWITTER

o COMMENTS

Πριν περίπου 19 χρόνια, μία άλλη δημοκρατική χώρα της νότιας Ευρώπης -με κοινή μοίρα με την Ελλάδα, το πρώτο μισό της προηγούμενης μνημονιακής δεκαετίας- η Ισπανία, ετοιμαζόταν για τις δικές της εθνικές εκλογές που είχαν προγραμματιστεί για τις 14 Μαρτίου 2004. Το συντηρητικό κόμμα (η αντίστοιχη ΝΔ της Ισπανίας) προπορευόταν στις δημοσκοπήσεις με μια άνετη διαφορά 4-5%. Τρεις ημέρες πριν τις εκλογές, σειρά εκρήξεων στο σιδηροδρομικό σταθμό της Μαδρίτης είχαν ως αποτέλεσμα 200 άτομα να χάσουν τη ζωή τους και το πολιτικό σκηνικό να ανατραπεί. Σε εκείνες τις εκλογές, όχι μόνον δεν κέρδισαν οι Συντηρητικοί, αλλά μέσα σε τρεις ημέρες ήρθαν τα πάνω κάτω, με αποτέλεσμα οι σοσιαλιστές να κερδίσουν περίπου 10% και να περάσουν αυτοί πρώτοι το νήμα με διαφορά περίπου 5%!

Μια τραγωδία είναι από μόνη της ικανή να ανατρέψει το πολιτικό σκηνικό; Προφανώς όχι. Η πολιτική δεν είναι φωτογραφία της στιγμής -όπως οι δημοσκοπήσεις- αλλά σύνθετη, ανθρωποκεντρική και πολυπαραγοντική διαχειριστική πράξη. Η διαχείριση της κρίσης οδήγησε τον Αθνάρ στο πολιτικό καναβάτσο. Όχι μόνον απέκρυψε την αλήθεια από τον Ισπανικό λαό -ότι δηλαδή οι βομβιστικές επιθέσεις οφείλονταν σε παρακλάδι της «Αλ Κάιντα»- αλλά στοχοποίησε το συνήθη ύπιοπο της Ισπανικής ιστορίας: τους Βάσκους αυτονομιστές. Ο λόγος της απόκρυψης σχετιζόταν με την εσωτερική ατζέντα της Ισπανικής πολιτικής. Οι σοσιαλιστές είχαν αντιταχθεί στην παραμονή των ισπανικών στρατευμάτων στο Ιράκ και η επίθεση των οπαδών του Μπιν Λάντεν αποσκοπούσε στο «να χτυπήσει τους συμμάχους των Αμερικανών στον πόλεμο του Ιράκ». Ο Αθνάρ δεν έχασε εξαιτίας της τραγωδίας, αλλά λόγω της διαχείρισης αυτής. Οι Ισπανοί δεν του συγχώρησαν ούτε το ψεύδος ούτε τη μετάθεση ευθυνών. Σημειωτέον ότι η συμμετοχή των πολιτών στις κάλπες αυξήθηκε κατά 7% συμβάλλοντας στην ανατροπή.

Αύγουστος του 2007. Στην Ελλάδα ξεσπούν οι φονικές πυρκαγιές στην Πελοπόννησο. Μετράμε 64 ανθρώπινα θύματα. Η κυβέρνηση Καραμανλή (του νεότερου) είχε επιλέξει την προκήρυξη αιφνιδιαστικών εκλογών μέσα στον Αύγουστο ευελπιστώντας ότι η θερινή ραστώνη θα επιβεβαιώσει το δημοσκοπικό της προβάδισμα. Το κράτος αποδείχθηκε ανήμπορο και ασυντόνιστο. Οι πρώτες αντιδράσεις της ΝΔ -εκείνης της εποχής- ήταν να μεταθέσει τις ευθύνες της. Το τι ακούστηκε δεν περιγράφηκε. Η καταστροφή δεν οφείλονταν στην ανυπαρξία του κράτους αλλά σε «οργανωμένο σχέδιο ξένων πρακτόρων» ή σε «ενέργειες συγγενών επιφανούς πολιτικού της αξιωματικής αντιπολίτευσης» ή ακόμη σε «αντιεξουσιαστές» ή και «σε Αλβανούς Ουτσεκάδες, που ήθελαν να κάψουν την Ελλάδα για να διεκδικήσουν καλύτερα την Τσαμουριά! Κάτι από αυτό ή και όλα μαζί. Η τότε κυβέρνηση γρήγορα κατάλαβε το λάθος της, απέφυγε την αναπαραγωγή της ανούσιας συνωμοσιολογίας, στήριξε τα θύματα, υποβοηθήθηκε βέβαια από το υπονομευτικό κλίμα που επικρατούσε στο εσωτερικό της αξιωματικής αντιπολίτευσης και πέτυχε, τελικά, ανέλπιστα νίκη στις εκλογές.

Μάρτιος του 2023. Η τραγωδία στα Τέμπη συνέβη την εβδομάδα που ετοιμαζόταν η κυβέρνηση να αναγγείλει το χρόνο των εκλογών. Λίγες ημέρες μετά είχε και προγραμματισμένο υπουργικό συμβούλιο με ατζέντα εκλογών. Το κράτος αποδείχθηκε για άλλη μία φορά εγκληματίας. Όχι λόγω έλλειψης συντονισμού αυτή τη φορά, αλλά εξαιτίας απουσίας σχεδιασμού, ελέγχου και λογοδοσίας. Αποκαλύφθηκε ότι περίπου δύο δεκαετίες αδυνατούμε να εγκαταστήσουμε ένα αξιόπιστο σύστημα ασφαλείας στους ελληνικούς σιδηρόδρομους, μολονότι έχουμε δαπανήσει εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ για αυτό! Λόγω της κρατικής ανεπάρκειας και διαφθοράς, 57 νέοι -στην συντριπτική τους πλειοψηφία- άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη έκανε στην αρχή τα ίδια λάθη με εκείνα που έκαναν οι πρωθυπουργοί των ιστορικών παραδειγμάτων μας. Στην αρχή μίλησε για «ανθρώπινο λάθος» ενός σταθμάρχη, στη συνέχεια εμφανίστηκε να ποδηγετεί τη Δικαιοσύνη για το πως θα πρέπει να οργανωθεί το ανακριτικό έργο και μόλις την περασμένη Πέμπτη αποδέχθηκε ότι «φταίμε όλοι όσοι κυβερνήσαμε, αλλά η τραγωδία έγινε με μας στο τιμόνι της χώρας». Ο Αθνάρ δεν είχε χρόνο να αλλάξει το αφήγημά του στις εκλογές και καταποντίστηκε. Ο Καραμανλής είχε 15 ημέρες και ο Μητσοτάκης έχει περίπου τρεις μήνες. Οι δύο τελευταίοι, μάιστα, απόλαυσαν και απολαμβάνουν, αντίστοιχα, και του προνομίου της απουσίας σοβαρής αντιπολίτευσης...

*Δημοσιεύθηκε στη "Μτκ" στις 12.03.2023

Δημοφιλείς Απόψεις

Θόδωρος Χατζηπαντελής

Κρίμα και άδικο

10/03/2023 16:00

ΜακThes Team

Η κάθαρση: Το τέλος της αδιαφορίας

12/03/2023 10:00

Κώστας Μπλιάτσας

Πώς αφαιρέσαμε τη ζωή από τον αίτητο

12/03/2023 22:00

Σταύρος Κουμνενάκης

Αρμοδιότητες ΔΣ: Ανάθεση σε μέλη ή τρίτους

13/03/2023 11:20

Μιχάλης Αλεξανδρίδης

Δύσκολη άσκηση η διαχείριση της τραγωδίας

12/03/2023 20:00

Φάνης Ουγγρίνης

Hasta la victoria siempre για τις αιθαιλίες τηλετερόνες μας

13/03/2023 18:00